

Krav overfor det foregaaende Ministerium, at Beslutninger i det sønderjydske Spørgsmaal altid skulde træffes efter Forhandling med de forskellige Partier paa Rigsdagen, selv en Ministerudnævnelse har man ønsket inddraget under denne Regel. Nu foregaar der her en afgørende Forandring i Landets sønderjydske Politik, uden at man fra den højtærede Statsministers og hans Ministeriums Side finder Anledning til at forhandle med Rigsdagen derom. Efter min Mening gav det foregaaende Valg ikke det højtærede Ministerium Mandat til at foretage en saadan Forandring. Tanken om en Internationalisering var ikke fremført i Rigsdagen forud for Valget, den fremførtes ikke i Partiet Venstres Valgopraab til Vælgerne, og Partiet Venstres Kandidater rundt paa Vælgermøderne udtalte sig meget forskelligt og meget vagt med Hensyn til Spørgsmaalet om Internationalisering. Det overvejende Indtryk, man maatte faa, var dette, at man overhovedet ønskede at skyde denne Sag ud af Valgkampen eller i hvert Fald ønskede at lægge det saaledes frem for Vælgerne, at man maaske nok kunde modtage et Tilbud om Internationalisering, men at man ingenlunde tænkte sig at fremføre noget Ønske derom eller støtte Ønsker derom overfor de allierede Magter. Overhovedet lagde man fra det paagældende Partis Side sin Valgkamp til Rette saaledes, at Afgørelsen saa lidet som muligt skulde blive bestemt af Vælgernes Stilling til det sønderjydske Spørgsmaal, man lod ganske stille den Opfattelse glide ind i Vælgernes Bevidsthed, at det sønderjydske Spørgsmaal i Virkeligheden var afgjort, og af Hensyn til dette behøvede de ikke at stemme. Efter den Fremstilling, som overalt gaves af Partiet Venstre, maatte Vælgerne faa det Indtryk, at det, det gjalt om, var, at de paa Valgdagen rigtig kraftigt skulde stemme Strejkerne ned; det var dette Ønske, som det Vælgerflertal, der blev tilvejebragt den 26. April, i Virkeligheden samledes om.

Derimod erkender jeg, at det konservative Folkeparti under sin Valgkamp førte sin Politik paa dette, at Danmark direkte skulde søge at tilvejebringe en Internationalisering. Og det, der nu er sket efter Valget, er da dette, at det højtærede Ministerium har forladt Rigsdagens hidtidige Politik og er gaaet ind i det konservative Folkepartis Politik med Hensyn til det sønderjydske Spørgsmaal. Jeg forstaaer ikke, hvorfor dette har været nødvendig for det højtærede Ministerium. Jeg tvivler ikke

om, at der har været konservative Krav fremme i saa Henseende, men jeg forstaaer ikke, hvorfor det har været nødvendigt at lytte til disse Krav. Hvis det høje Ministerium havde villet fortsætte den tidligere Politik i det sønderjydske Spørgsmaal, kan jo ingen være i Tvivl om, at da vilde der baade i dette Ting og i det andet høje Ting have været et meget stort Flertal til Støtte for Ministeriets Politik i saa Henseende, og jeg tror, Ministeriet kunde have ført denne Politik uden Fare for sin Politik paa andre Omraader.

Overfor de mangeartede, særdeles store Vanskeligheder, som baade dette Ministerium og ethvert Ministerium vil møde, skabte af Tidens særegne Forhold, tror jeg, at vi fra alle Sider i Rigsdagen i fælles Interesse vilde være rede til et forstaaende Samarbejde, for at Danmark saa vidt mulig kan overvinde disse Vanskeligheder, og med Hensyn til Ministeriets parlamentariske Flertal i den indre Politik vilde ingen af os have følt sig fristet til at gøre noget som helst Forsøg paa, om jeg saa maa sige, at sætte ondt mellem de to Partier, der nu udgør Flertallet her i Salen. Det vilde vi ikke, thi vi erkender for vort Vedkommende, at det Valg, der fandt Sted den 26de April, er Vidnesbyrd om, at der hos et Flertal af Vælgerne er fremkaldt en Reaktionsbevægelse overfor de sidste Aars meget store Fremskridt. Det Flertal, der nu findes her i Salen, er et Resultat af denne Reaktionsbevægelse, og vi for vort Vedkommende erkender fuldt ud, at denne Bevægelse og dette Flertal nu maa have sin Tid og forsøge paa at vise, hvilke Herligheder de er i Stand til at skaffe det danske Folk i Modsætning til det foregaaende Flertal i denne Sal. Man kunde da uden at have været udsat for nogen Forstyrrelse i den almindelige Politik meget vel have ført den samme sønderjydske Politik, som førtes forud for Valgdagen, og derfor beklager jeg for min Del i saa høj Grad, at den højtærede Statsminister har foretaget den Svingning, han her har foretaget.

Den højtærede Statsminister har jo ved denne Lejlighed, som det undertiden før er sket, foretaget et af disse pludselige Spring, hvor han ligesom springer over Hovedet paa den højtærede Kirkeminister, helt over i den konservative Lejrs Politik paa et bestemt Omraade. Jeg erkender, at det har altid, naar den højtærede Statsminister foretog et af disse Spring, været vanskeligt for mig at forstaa dette ud fra mit almindelige Indtryk